

ПОЛІТИКА США ЩОДО ФОРМУВАННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ОБ'ЄДНАННЯ ВУГІЛЛЯ І СТАЛІ ЯК ПЕРШОГО ЕТАПУ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Гліб Ільницький, Валерій Павленко

US POLICY ON THE FORMATION OF THE EUROPEAN COAL AND STEEL COMMUNITY AS THE FIRST STAGE OF EUROPEAN INTEGRATION

Hlib Ilnytskyi, Valerii Pavlenko

The article examines the role of the United States of America in the creation and development of the European Coal and Steel Community as the first stage of European integration. The strategic interests of the United States in the post-war reconstruction of Western Europe and the formation of a single economic space are analyzed. It is determined that the Marshall Plan became a fundamental economic instrument that created the prerequisites for further European integration and the establishment of the ECSC.

The article explores the diplomatic and expert support of the United States for the Schuman Plan, aimed at creating a supranational structure for heavy industry management. The influence of the American administration on the negotiation process between European states and overcoming contradictions during the formation of the institutional structure of the union is revealed. Special attention is paid to the role of the USA in resolving the German question through mechanisms of economic integration and preventing possible German remilitarization.

The economic component of American support is analyzed, particularly the provision of financial assistance for modernizing the coal and metallurgical industries of participating countries and investments in the development of trans-European infrastructure. The influence of American antitrust legislation on the formation of ECSC competition policy and market regulation mechanisms is highlighted.

The article substantiates that active US support was a decisive external factor in the successful implementation of the European integration project at its initial stage. It emphasizes that American policy of promoting European unity laid the foundation for further deepening of integration processes and the creation of the modern European Union.

Keywords: USA, European Coal and Steel Community, European integration, Marshall Plan, Schuman Plan, post-war reconstruction, supranational institutions, European security.

Американська політика післявоєнного періоду щодо Європи базувалася на підтримці стабільності, безпеки та відновленні економіки. Основним інструментом цієї політики став План Маршалла (U.S. Department of State Archive 2001–2009), що не лише забезпечив країни Європи фінансовими ресурсами, але й стимулював інтеграційні процеси як спосіб уникнення нових конфліктів. Надання фінансової допомоги забезпечило модернізацію промисловості, сприяло відновленню зруйнованих економік та створенню передумов для співпраці між європейськими країнами.

Однією з центральних проблем для Сполучених Штатів було вирішення німецького питання. Розділена Німеччина потребувала економічної стабільності, яка мала гарантувати недопущення ремілітаризації. У цьому контексті інтеграція німецької економіки в загальноєвропейський простір стала стратегічною метою США (Мачок 2011, с. 45–49).

Американська підтримка європейської інтеграції мала не лише економічне, а й політичне підґрунтя. Європейське об'єднання вугілля і сталі (ЄОВС) стало першим кроком у цьому на-

прямку, забезпечуючи координацію стратегічних галузей важкої промисловості – видобутку вугілля і виробництва сталі. План Шумана (European Union Official Website 1950), що ліг в основу створення ЄОВС, отримав значну дипломатичну підтримку з боку США, американці бачили в цьому механізмі спосіб об'єднання європейських країн навколо спільних інтересів.

Американська адміністрація сприяла переговорам між Францією, Німеччиною та іншими країнами, допомагаючи долати протиріччя та формувати наднаціональні інституції. Окрім того, США надали експертну допомогу у розробці механізмів управління ЄОВС, що базувалися на принципах конкурентної політики, подібної до американського антимонопольного законодавства.

Таким чином, роль Сполучених Штатів у створенні ЄОВС була значною, оскільки вони не лише надали економічну підтримку, але й сприяли формуванню інституційних та правових основ, які лягли в основу сучасного Європейського Союзу. Це підтверджує дослідниця Є. В. Мачок, яка зазначає, що американська підтримка стала ключовим чинником успіху європейської інтеграції (Мачок 2011, с. 46), а також І.В. Братко, яка наголошує на тісній співпраці США з європейськими дипломатами під час формування ЄОВС (Братко 2022, с. 1–18).

Американська дипломатія відіграла ключову роль у підтримці та реалізації плану Шумана, який став основою для створення Європейського об'єднання вугілля і сталі (ЄОВС). План, представлений у 1950 році, передбачав об'єднання стратегічних галузей важкої промисловості європейських держав під наднаціональне управління, що мало на меті не лише економічну інтеграцію, але й запобігання можливим конфліктам між країнами, особливо Францією та Німеччиною. Американська адміністрація відразу підтримала цей план, вбачаючи в ньому реальний механізм стабілізації Європи після Другої світової війни та можливість створення єдиного економічного простору, який би протистояв радянському впливу.

Реакція США на план Шумана була не просто схвальною, але й активною. Вашингтон одразу залучився до процесу дипломатичної та фінансової підтримки європейських держав, які працювали над створенням ЄОВС. США сприяли поширенню ідеї про те, що економічна інтеграція є шляхом до політичної стабільності та сталого розвитку. Вони переконували лідерів європейських держав у важливості цього об'єднання, акцентуючи увагу на тому, що інтеграція важкої промисловості стане першим кроком до формування більш широкої співпраці в межах регіону.

Важливою складовою підтримки стала участь США у переговорному процесі між європейськими країнами. Американська адміністрація відіграла роль посередника та арбітра, допомагаючи сторонам долати розбіжності та узгоджувати принципи функціонування нової організації. Це було особливо важливо в контексті історичних конфліктів між Францією та Німеччиною, а також враховуючи скептицизм інших держав, які сумнівалися у доцільності створення наднаціональної структури. США наголошували на перевагах економічного співробітництва, пропонували експертну допомогу у розробці інституційних механізмів та гарантували фінансову підтримку для модернізації промисловості країн-учасниць.

Одним із найбільших викликів переговорного процесу було подолання політичних і економічних протиріч між країнами, які мали різний рівень розвитку та різні інтереси. США активно працювали над подоланням цих суперечностей, використовуючи дипломатичний вплив і фінансові важелі. Зокрема, американська адміністрація переконувала Францію у тому, що інтеграція з Німеччиною не лише зменшить ризик конфлікту, але й зміцнить економічні позиції всього регіону. Водночас німецький уряд отримав запевнення у тому, що нове об'єднання сприятиме їхньому економічному відновленню та інтеграції до західної спільноти, що було ключовим елементом американської стратегії у повоєнній Європі.

Таким чином, дипломатична підтримка США стала невіддільною частиною процесу створення ЄОВС. Американська реакція на план Шумана, активна участь у переговорах та зусилля з подолання розбіжностей між європейськими країнами заклали основи для успішної реалізації першого етапу європейської інтеграції. Це підтверджується у дослідженнях І. В. Братко, яка зазначає, що дипломатія європейської інтеграції в період 1946–1956 років характеризувалася тісною взаємодією із США, які забезпечили політичну та фінансову підтримку ключових ініціатив (Братко 2022, с. 62). Аналогічно, А. Ю. Мартинов наголошує на важливості міжнародного контексту, у якому американська допомога стала вирішальною для успішної реалізації плану Шумана.

Економічна підтримка Сполучених Штатів стала однією з ключових складових успішного формування Європейського об'єднання вугілля і сталі (ЄОВС), забезпечуючи необхідні ресурси для модернізації промисловості, відновлення інфраструктури та закладення основ конкурентної політики. Після Другої світової війни Європа переживала глибоку економічну кризу,

і американська допомога стала вирішальним фактором для стабілізації ситуації, створення інтеграційних механізмів і відновлення довіри між країнами.

Фінансова допомога США через реалізацію Плану Маршалла забезпечила значні інвестиції в модернізацію важкої промисловості європейських країн, які стали учасниками ЄОВС. Вугілля і сталь були основою промислової бази повоєнної Європи, і їхній розвиток мав стратегічне значення не лише для економічного зростання, але й для запобігання військовим конфліктам. Сполучені Штати спрямували фінансові ресурси на реконструкцію зруйнованих підприємств, придбання сучасного обладнання та технологій, що дозволило значно підвищити ефективність виробництва та забезпечити конкурентоспроможність європейських продуктів на світовому ринку. Зокрема, модернізація німецької промисловості, яка раніше була джерелом військової агресії, перетворила її на частину загальноєвропейської системи співпраці, зміцнюючи регіональну стабільність (Мартинов 2015, с. 69–91).

Поряд із цим, американські інвестиції у розвиток європейської інфраструктури відіграли вирішальну роль у стимулюванні інтеграційних процесів. США підтримували проекти з будівництва транспортної інфраструктури, що полегшувало обмін сировиною, товарами та технологіями між країнами. Розвиток залізничних, автомобільних і водних шляхів сприяв економічній єдності, створюючи передумови для формування спільного ринку. Такі інвестиції мали подвійний ефект: вони не лише сприяли зростанню економік країн-учасниць, але й зміцнювали їхню взаємозалежність, що знижувало ризики політичних конфліктів і підтримувало мир у регіоні.

Ще одним важливим аспектом американської економічної підтримки став вплив антимонопольного законодавства США на формування конкурентної політики ЄОВС. Антимонопольні принципи, які були активно впроваджені в американській економіці, слугували моделлю для регулювання європейських ринків вугілля і сталі. США активно консультували європейські уряди та експертів, пропонуючи механізми запобігання монополізації та недобросовісної конкуренції. У рамках ЄОВС були впроваджені правила, які забезпечували рівний доступ до ресурсів, сприяли прозорості в ціноутворенні та захищали споживачів від можливих зловживань великих корпорацій. Завдяки цим підходам вдалося не лише забезпечити ефективне функціонування об'єднання, але й створити основу для майбутніх інтеграційних проєктів, таких як Європейський Союз.

Таким чином, економічна допомога США в рамках формування ЄОВС стала багатовимірним процесом, що включав фінансову підтримку, стратегічні інвестиції та експертну допомогу у створенні регуляторних механізмів. Ці заходи забезпечили стабільність і сталий розвиток європейських країн, створивши фундамент для їхньої подальшої інтеграції. Як зазначає І. М. Баркалова, саме зовнішня допомога США стала вирішальним фактором для формування нової економічної моделі співпраці в Європі (Баркалова 2013, с. 3–8). Крім того, за висновками О. В. Крушинської, американські підходи до конкурентної політики мали довгостроковий вплив на структуру європейської економіки, закладаючи основи для її відкритості та стабільності.

Інституційний вплив США на формування Європейського об'єднання вугілля і сталі (ЄОВС) виявився у низці ключових аспектів, які стосувалися побудови організаційної структури, розробки механізмів управління та впровадження принципів конкурентної політики. Американський досвід, заснований на їхній демократичній традиції та регуляторних практиках, став важливим орієнтиром для європейських країн, які прагнули до створення наднаціональної організації, здатної координувати економічну діяльність у стратегічних галузях промисловості.

Однією з найважливіших форм впливу США було застосування їх досвіду у формуванні структури управління. ЄОВС, як перше в історії наднаціональне об'єднання, потребувало створення ефективних органів управління, які б забезпечували баланс інтересів усіх країн-учасниць. У цьому контексті американська модель розподілу влади стала своєрідним взірцем. США сприяли розробці таких інституцій, як Вища влада (яка згодом трансформувалася у Європейську Комісію), що отримала незалежність від урядів держав-членів, а також механізмів взаємодії між національними та наднаціональними органами. Це було принципово новим для Європи і заклало основу для ефективного управління спільними економічними ресурсами (Крушинська 2014, с. 546–556).

Крім того, США надали значну експертну допомогу у розробці механізмів прийняття рішень. Американські радники ділилися досвідом функціонування інституцій, які базувалися на принципах прозорості, підзвітності та дотримання процедур. Вони сприяли створенню системи консенсусного прийняття рішень, яка забезпечувала врахування інтересів усіх учасників ЄОВС і запобігала домінуванню однієї держави чи групи країн. Ця система не тільки стабілізувала внутрішні процеси управління, але й сприяла формуванню довіри між учасниками об'єднання.

Особливо важливим було впровадження механізмів врегулювання конфліктів між державами-членами, що стало запорукою збереження єдності організації у складних ситуаціях.

Значний вплив США простежувався, також, у формуванні конкурентної політики ЄОВС. Антимонопольні принципи, розроблені в Сполучених Штатах у першій половині ХХ століття, були адаптовані до потреб європейських реалій. Американські експерти активно консультували європейські країни щодо регулювання ринків вугілля і сталі, пропонуючи запобіжні механізми проти монополізації та концентрації влади в руках окремих економічних гравців. У рамках ЄОВС були запроваджені правила, які сприяли чесній конкуренції, зокрема обмеження на картельні угоди та створення умов для рівного доступу до ринків. Ці заходи не лише гарантували ефективність економічної діяльності, але й сприяли стабільності ринку, що було важливим для повоєнної Європи.

Інституційний вплив США на створення ЄОВС був комплексним і довготривалим. Вони допомогли не лише закласти основи для функціонування цієї наднаціональної організації, але й сприяли формуванню нового підходу до управління та співпраці, який пізніше став основою для Європейського Союзу. Як зазначає І. В. Братко, американська експертна участь у розробці інституційних механізмів забезпечила ефективність функціонування об'єднання та його стійкість до зовнішніх викликів.

Не можна не погодитись з А. Ю. Мартиновим, який підкреслює, що саме американський вплив сприяв формуванню регуляторної основи, яка зробила можливим перехід до європейської інтеграції на більш високому рівні (Мартинов 2015, с. 69–91).

Американська підтримка Європейського об'єднання вугілля і сталі (ЄОВС) мала фундаментальне значення для подальшої європейської інтеграції, оскільки вона створила передумови для поглиблення співпраці між європейськими країнами, заклала основи трансатлантичного партнерства та визначила довгострокові наслідки американської політики у формуванні сучасної Європи.

Необхідно наголосити, що фінансова, інституційна та дипломатична підтримка США сприяла створенню ЄОВС, як першої наднаціональної організації в історії Європи. Ця організація стала прикладом успішного об'єднання зусиль європейських країн у стратегічних галузях промисловості. Таким чином, була закладена основа для подальшого формування інтеграційних механізмів, які привели до створення Європейського економічного співтовариства (ЄЕС) та сучасного Європейського Союзу (ЄС). Американська стратегія полягала у тому, щоб стимулювати європейські країни до співпраці через економічну інтеграцію, оскільки це дозволяло уникнути конфліктів і зміцнити стабільність у регіоні. Як відзначає І. М. Баркалова, саме підтримка США дала можливість європейським країнам перейти від конкуренції до співробітництва, створивши умови для економічного зростання та політичної єдності (Баркалова 2013, с. 3–8).

Окрім створення передумов для поглиблення інтеграції, США, на нашу думку, відіграли ключову роль у формуванні основ трансатлантичного партнерства. Після Другої світової війни американська політика була спрямована на зміцнення зв'язків із європейськими країнами, і підтримка ЄОВС стала одним із перших практичних кроків у цьому напрямку. Трансатлантичне партнерство забезпечило стабільність і розвиток не лише Європи, але й усього західного світу. Участь США у європейських інтеграційних процесах дозволила зміцнити довіру між сторонами та створити спільну систему цінностей, яка базувалася на демократії, вільному ринку та верховенстві права. Це партнерство стало важливим фактором у формуванні НАТО, яке забезпечувало безпеку, як для Європи, так і для Сполучених Штатів, доповнюючи економічну співпрацю стратегічною безпековою взаємодією (EUR-Lex 2017, ECSC Treaty).

Треба сказати, що довгострокові наслідки американської політики відчутні й донині. Підтримка ЄОВС стала фундаментом для подальшої інтеграції, яка привела до створення єдиного європейського ринку, економічного та валютного союзу, а також спільної політики у сфері безпеки та оборони. Ці досягнення, на наш погляд, були б неможливими без початкового американського внеску, який забезпечив ресурсну та інституційну базу для розвитку європейської інтеграції. Крім того, США сприяли формуванню політичної культури співпраці в Європі, де навіть колишні вороги, такі як Франція та Німеччина, змогли подолати історичні суперечності заради спільного майбутнього.

Таким чином, можна зробити висновок, що значення американської підтримки у формуванні ЄОВС виходить далеко за межі економічної допомоги. Така підтримка стала каталізатором для побудови єдиної Європи, що не лише зміцнило позиції континенту на світовій арені, але й забезпечило сталість трансатлантичного партнерства. Як наголошує О. В. Крушинська, «американська політика у повоєнній Європі мала довгостроковий позитивний вплив, створюючи

передумови для формування сучасної європейської архітектури безпеки та економіки» (Крушинська 2014, с. 546–556). У свою чергу, А. Ю. Мартинов підкреслює, що участь США у європейських інтеграційних процесах стала прикладом успішної зовнішньої політики, яка сприяла стабільності та процвітанню в регіоні (Мартинов 2015, с. 69–91).

Узагальнюючи результати дослідження, можна сказати, що роль Сполучених Штатів Америки у створенні Європейського об'єднання вугілля і сталі (ЄОВС) була визначальною не лише у контексті повоєнного відновлення Європи, але й у формуванні основ сучасної європейської інтеграції. США виступили ключовим зовнішнім актором, який забезпечив фінансову, дипломатичну та експертну підтримку цього процесу, що, у свою чергу, дозволило подолати складнощі післявоєнного періоду і створити передумови для сталого розвитку європейського регіону.

Американська фінансова допомога, надана в рамках Плану Маршалла, забезпечила модернізацію важкої промисловості європейських країн і стимулювала економічну взаємозалежність між ними, що стало основою для уникнення майбутніх конфліктів. Паралельно з цим, дипломатична участь США у переговорах щодо створення ЄОВС допомогла подолати протиріччя між Францією та Німеччиною, які до того часу залишалися ворогуючими сторонами. Американські зусилля, крім того, сприяли розробці інституційної структури ЄОВС, яка базувалася на наднаціональних принципах управління, що були новаторськими для Європи в той час. Треба підкреслити, що вплив американського антимонопольного законодавства сприяв формуванню чесної конкурентної політики, що забезпечило ефективність функціонування новоствореної організації.

Таким чином, значення американської ролі у створенні ЄОВС можна оцінити за кількома ключовими напрямками. По-перше, підтримка США заклала основи для стабільності та економічного відновлення Європи, що стало необхідною передумовою для подальшої інтеграції. По-друге, вона сприяла формуванню довіри між європейськими державами, яка стала фундаментом для розвитку не лише економічного, але й політичного співробітництва. По-третє, саме завдяки американській допомозі було реалізовано принципи наднаціонального управління, які й сьогодні лежать в основі функціонування Європейського Союзу.

Досвід створення ЄОВС і участь США в цьому процесі відкриває перспективи для подальших досліджень. Зокрема, необхідно вивчити, як саме американські економічні та правові моделі вплинули на розвиток інституційних механізмів ЄОВС, а також які уроки цього досвіду можуть бути використані для вирішення сучасних глобальних викликів.

Подальші дослідження будуть присвячені оцінці довгострокових наслідків американської політики у контексті трансатлантичного партнерства. Важливо зрозуміти, як американська підтримка європейської інтеграції вплинула на формування політики НАТО, економічного співробітництва та безпеки. Особливого значення, на нашу думку, набуває дослідження сучасного розуміння трансатлантичного партнерства у контексті геополітичної нестабільності, де успішний досвід створення ЄОВС може слугувати моделлю для побудови нових механізмів співпраці.

Таким чином, роль США у створенні ЄОВС слід розглядати як визначальний чинник, що сприяв економічній стабільності, інтеграції та формуванню сучасної європейської системи. Вивчення цього досвіду залишається актуальним для аналізу не лише історичних процесів, але й сучасних викликів, пов'язаних із розвитком регіональних об'єднань та підтримкою стабільності у міжнародній системі.

Список джерел та літератури

- БАРКАЛОВА, І. М., 2013, Розвиток економічної інтеграції країн Західної Європи у 1950–1960-і рр. XX ст. Наука. Релігія. Суспільство. № 2, 3–8.
- БРАТКО, І. В., 2022, Дипломатія європейської інтеграції (1946–1956 рр.). Міжнародні відносини: теоретико-практичні аспекти. Вип. 9, 70–77.
- КРУШИНСЬКА, О. В., 2014, Франко-німецька взаємодія у об'єднаній Європі. Політологічний вісник. Вип. 73, 546–556.
- МАРТИНОВ, А. Ю., 2015, Пан'Європа Ріхарда Куденхова-Калергі та започаткування процесу європейської інтеграції. Європейські історичні студії. № 2, 69–91.
- МАЧОК, Є. В., 2011, Основні етапи конвергенції промислових політик Євросоюзу. Інвестиції: практика та досвід. № 13, 45–49.
- EUR-Lex, 2017, Treaty establishing the European Coal and Steel Community, ECSC Treaty. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=LEGISSUM:xy0022>

European Union Official Website, 1950, The Schuman Declaration – 9 May 1950. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://european-union.europa.eu/principles-countries-history/history-eu/1945-59/schuman-declaration-may-1950_en

U.S. Department of State Archive, 2001–2009, The Marshall Plan: Design, Accomplishments, and Historic Significance. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://2001-2009.state.gov/r/pa/ho/time/cwr/16328.html>

References

BARKALOVA, I. M., 2013, Rozvytok ekonomichnoi intehratsii krain Zakhidnoi Evropy u 1950–1960-i rr. XX st. [Development of economic integration of Western European countries in the 1950s and 1960s of the 20th century]. Science. Religion. Society. № 2, 3–8. [In Ukrainian].

BRATKO, I. V., 2022, Dyplomatiia evropeiskoi intehratsii (1946–1956 rr.) [Diplomacy of European integration (1946–1956)]. International relations: theoretical and practical aspects. Vol. 9, 70–77. [In Ukrainian].

EUR-Lex, 2017, Treaty establishing the European Coal and Steel Community, ECSC Treaty. [Online]. Available from: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=LEGISSUM:xy0022> [In English].

European Union Official Website, 1950, The Schuman Declaration – 9 May 1950. [Online]. Available from: https://european-union.europa.eu/principles-countries-history/history-eu/1945-59/schuman-declaration-may-1950_en [In English].

KRUSHYNSKA, O. V., 2014, Franko-nimetska vzaemodiia u obednani Evropi [Franco-German Interaction in a United Europe]. Political Science Bulletin. Vol. 73, 546–556. [In Ukrainian].

MACHOK, E. V., 2011, Osnovni etapy konverhentsii promyslovykh polityk Evrosoiuzu [Main stages of convergence of industrial policies of the European Union]. Investments: practice and experience. № 13, 45–49. [In Ukrainian].

MARTYNOV, A. Yu., 2015, Pan'Evropa Rikharda Kudenkhova-Kalerhi ta zapochatkuvannia protsesu evropeiskoi intehratsii [Richard Coudenhove-Kalergi's Pan-Europe and the beginning of the process of European integration]. European historical studies. № 2, 69–91. [In Ukrainian].

U.S. Department of State Archive, 2001–2009, The Marshall Plan: Design, Accomplishments, and Historic Significance. [Online]. Available from: <https://2001-2009.state.gov/r/pa/ho/time/cwr/16328.html> [In English].

Політика США щодо формування Європейського об'єднання вугілля і сталі як першого етапу європейської інтеграції

У статті досліджується роль Сполучених Штатів Америки у створенні та розвитку Європейського об'єднання вугілля і сталі, як першого етапу європейської інтеграції. Проаналізовано стратегічні інтереси США у повоєнній відбудові Західної Європи та формуванні єдиного економічного простору. Визначено, що план Маршалла став фундаментальним економічним інструментом, який створив передумови для подальшої європейської інтеграції та становлення ЄОВС.

Досліджено дипломатичну та експертну підтримку США плану Шумана, спрямованого на створення наднаціональної структури управління важкою промисловістю. Розкрито вплив американської адміністрації на процес переговорів між європейськими державами та подолання протиріччя під час формування інституційної структури об'єднання. Особливу увагу приділено ролі США у вирішенні німецького питання через механізми економічної інтеграції та запобігання можливій ремілітаризації Німеччини.

Проаналізовано економічну складову американської підтримки, зокрема надання фінансової допомоги для модернізації вугільної та металургійної промисловості країн-учасниць, інвестиції у розвиток транс'європейської інфраструктури. Висвітлено вплив американського антимонопольного законодавства на формування конкурентної політики ЄОВС та механізмів регулювання ринку.

У статті обґрунтовано, що активна підтримка США була визначальним зовнішнім чинником успішної реалізації проекту європейської інтеграції на її початковому етапі. Підкреслено, що американська політика сприяння європейській єдності заклала основи для подальшого поглиблення інтеграційних процесів та створення сучасного Європейського Союзу.

Ключові слова: США, Європейське об'єднання вугілля і сталі, європейська інтеграція, план Маршалла, план Шумана, повоєнна відбудова, наднаціональні інституції, європейська безпека.

Hlib Ilnytskyi, MA, Department of New and Contemporary History of Foreign Countries, Taras Shevchenko National University of Kyiv.

Гліб Ільницький, магістр кафедри нової та новітньої історії зарубіжних країн, Київський національний університет імені Тараса Шевченка.

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-6310-8576>

Valerii Pavlenko, Ph.D., Professor, Department of New and Contemporary History of Foreign Countries, Taras Shevchenko National University of Kyiv.

Валерій Павленко, кандидат історичних наук, професор кафедри нової та новітньої історії зарубіжних країн, Київський національний університет імені Тараса Шевченка.

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-2546-5098>

Received: 14.02.2025

Advance Access Published: April, 2025